

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző: *Pozsán Ö. Géza*

408

Cím:

Idő: *1942*

Forrás: *Új Művészek Egyesülete*

Személy:

Déli Új. 1942. IV. 18.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A magyar festészet legváltozatosabb, legmozgékonyabb és legmerészebb tehetsége, Vaszary János alapította annakidején ezt az egyesületet, hogy az új kezdeményezéseknek, szép kísérleteknek teret biztosítson. Az örökké alakuló, kutató és nyugtalan művészet szolgálatára egyesültek itt a fiatalok, hogy minden termékeny ötletet, újabb elképzelést méltó keretek között valósíthassanak meg. Ma is a haladó szellemű, úttörő irányhoz tartoznak tagjai, akiknek mindegyikét helyes meggyőződések, emelkedett szempontok, tiszta művészi elvek irányítják a munkában. Hogy a mostani csoportkiállításukon a festők még se mutattak fel meglepően újszerű eredményeket, az csak azt az általánosan elfogadott tételt bizonyítja, miszerint az ifjú nemzedék pikurális téren nehezebben találja meg önálló kifejezési formáit. A képek minősége mégis egy jó átlagot képvisel, látszik rajtuk a kitűnő készlettség, a finom ízlés, mely figyelemreméltó példákat és eszméket követ. Ezek a festmények legnagyobb részét Barsay Jenő és Bernáth Aurél szellemét idézik, ami tökéletesen mutatja, hogy alkotóik művészetünk legfejlettebb festői törekvéseit is vállalják, megtalálták azokat a mestereket, akik formai elmélyülés, műfaji komolyság tekintetében a legtöbbször jutottak mai képzőművészeti életünkben. Ujvári Béla személyesíti meg talán a tárlat jellegét a legáltalában, melyhez elméleti képzettségének biztonsága, intellektuális tájékozottságának körültekintése segítette. Bazó Endre és Mihály Pál a minták között tántorgó lelkiismeret vívódásait festik, Göllner Miklós, Elekfy Jenő, Emőd Aurél, Klie Zoltán a maguk szerény különlegességeinek a révén próbálkoznak az UME célkitűzéseivel. Jelentős újítás első sorban a szobrászoknak sikerült, akik egy diadalmos generáció fölényével és érettségével mutatkoznak be ezúttal is. Harmincéveseink legjobbjai majdnem vala-

Vig-ut

Mikus Sándor:
Ülő férfi

Kocsis András:
Anyja és gyermeke

mennyien a plasztikát képviselik, már most is, pályájuk elején igazi műtörténeti ranggal dolgoznak, sikerek és maradandó művek jelzik működésüket. Mikus Sándor a közvetlen és egyszerű szobrászati értékek megmintázója, pózok nélkül és természetes igazsággal is eleget tesz mestersége kötöttségeinek, Kerényi Jenő biztos szerkesztő erővel az alaki feszültség felső fokáig jut, Kocsis András a jellemzés és a valóság egyensúlyát keresi tisztán plasztikai eszközök közvetítésével, Andrassy Kurta János az anyagszerűség felelősségét neveli magában, Borberek K. Zoltán műhelytitkairól nyilatkozik. Mindegyikük már a végleges megoldások határozottságával mintáz. Koffán Károly, az egyetlen szereplő grafikus a nagy kiállítások színvonalát hozta az együttesnek.

Püg.

Kerényi Jenő:
Mosó asszony